

[Ole Bjørn Kraft.]

Ansvar, hvis det vil søge paa nogen Maade at lægge den heldige Udvikling, som vi nu er inde i, Hindringer i Vejen.

Øjeblikket er ikke inde til at trække nogle videre Linier op for, hvorledes Ordningen skal være. Grundlaget for den endelige Ordning er nu tilvejebragt. Handlingen venter paa os. Vi kan tilsige Regeringen og den højtærede Forsvarsminister, at vi kan gaa ind i denne Forhandling fordomsfri, ubundet af tidligere Synspunkter. Naar vi blot er enige om at naa Maalet, tror jeg ogsaa, at et væsentligt Resultat hurtigt kan blive naaet.

Med disse Ord skal jeg anbefale Forslaget om Bemyndigelsesloven til hurtig Behandling her i Tinget.

Jørgen Jørgensen: Det havde været meget ønskeligt, om Forsvarskommissionens Overvejelser havde været saa langt fremme, at en Bemyndigelseslov kunde have været undgaaet. Det er ikke nogen Kritik af den nuværende højtærede Forsvarsminister. Saa forholdsvist kort Tid, han har beklædt sit Embede, kunde det vanskeligt forlanges, at han skulde være naaet videre, end han er naaet. Der er derimod Grund til at rette Bebrejdelser mod den tidligere Forsvarsminister, fordi han ikke gjorde noget alvorligt Forsøg paa at faa en Klaring af, efter hvilke Principper en Nyordning skal opbygges. Da jeg hørte det ærede Medlems Udtalelser heroppefra i Dag, blev jeg klar over, at det ingenlunde var for tidligt, han blev fritaget for sit høje Embede. Han har ikke haft godt af Opholdet i de militære Ministerier, kan jeg forstaa. Det har ikke haft nogen god Indflydelse paa hans Optræden. Det forekommer mig, at det ærede Medlem igennem sin Optræden her i Dag — jeg skal lade alle hans Uforskamtheder liggé — viste, at han i hvert Fald ikke var egnet til at faa et Samarbejde i Gang mellem de forskellige Synspunkter, naar det drejer sig om en Sag som denne. Det fik det ærede Medlem i hvert Fald fastslaaet.

Jeg har ikke bebrejdet Venstre, at der ikke blev tilvejebragt flere Forsvarsforanstaltninger. Men jeg har bebrejdet Venstre, at saa snart de selv er uden for Ansvar, beklager de sig over den Tilstand, hvori Forsvaret befinder sig, og det tillader de sig at gøre paa et Tidspunkt, da de samtidig møder med Ansvar for, at der af en Bevilling paa 38 Mill. Kr. kun er brugt 5 Mill. Kr., idet de undskylder sig med, at de særlige politiske Forhold har gjort det umuligt for Venstre at gennemføre den Forsvars-

ordning, de gerne ønskede. Det er det, jeg har bebrejdet Venstre. For øvrigt var det ikke mig, der gav Anledning til, at Spørgsmaalet kom paa Tale i Gaar. Det var det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen. Men jeg synes ikke, at den Højtidelighed, som den tidligere Forsvarsminister optraadte med, staar i Forhold til den Lødighed, som man kunde kræve af en Mand, der talte, som det ærede Medlem gjorde. Det er nemlig ikke en forsvarlig Holdning først at sidde med Ansvar, saaledes som det ærede Medlem og hans Parti har gjort det i et Par Aar, og bagefter at komme og beklage sig over, at der ikke er sket noget med Hensyn til Opbygning af Forsvaret. Som Undskyldning vil det ærede Medlem saa fremføre, at Samarbejdet med os har forhindret Venstre i at gennemføre det, de egentlig ønskede, skønt det notorisk ligger, som jeg har nævnt, at de Bevillinger, som er givet den tidligere Regering af Rigsdagen, ikke har kunnet udnyttés. Efter hele den Maade, det ærede Medlem optraadte paa, skal jeg lade ham passe sig selv.

Naturligvis maatte vore Indkøb straks efter Befrielsen i 1945, da vi stod fuldkommen ribbet for alt Militær, blive meget tilfældige, og det er der ingen der indvender noget imod. Men der er nu gaaet saa langt et Tidsrum, at man burde være naaet saa langt frem i sine Overvejelser, at Rigsdagen kunde faa Lejlighed til at tage Stilling til visse Retningslinier for en Nyordning.

Naar jeg har sagt, at man købte ind paa maa og faa, ligger deri, at saa længe man ikke ved, efter hvilke Retningslinier en Nyordning skal bygges op, har man ikke nogen Sikkerhed for, at de Nyanskaffelser, der foretages, er anvendelige inden for denne Nyordning. Jeg synes, at man hellere ærligt skulde sige, at Danmarks Muligheder for at bygge Forsvaret op er yderst begrænsede, og man skulde erkende, at med de sparsomme Muligheder, som foreligger, til at opbygge baade Landmilitær, en Marine og et Flyvevaaben, vil det hele være værdiløst, hvis man vil blive ved at sprede det over alle Emner, og det er ikke muligt at bygge et Forsvar op omfattende alle Omraader inden for den nærmeste Tid, hverken af økonomiske eller valutamæssige Grunde. Hvis man vil gøre Forsøg paa at bygge et Forsvar op efter de gamle Retningslinier med et Landmilitær som Hovedpunkt, med et Flyvevaesen og med en Marine, saa kan enhver, der har det mindste Kendskab til Landets økonomiske og valutamæssige Stilling, sige sig selv, at saa vil det i adskillige Aar ikke være muligt at